

χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης, καὶ πόσον μέγα κακὸν ἡ ἀχαριστία, ἃς παρατηρήσωμεν καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλέγχων τὰς τῶν ἀνθρώπων κακίας, περιλαμβάνει αὐτάς πολλάκις ἐν τῷ ὀνόματι τῆς ἀχαριστίας καὶ ἀγνωμοσύνης, οὐχὶ μόνον διότι πᾶσα κακία ἀνθρώπου εἶναι ἀγνωμοσύνη πρὸς τὸν εὐεργέτην αὐτοῦ καὶ Ποιητὴν καὶ Κύριον, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ ἀγνώμων εἶναι τρώντι κἀκίςος, καὶ εἰς πᾶσαν κακίαν ἑτοιμος. Δικαίως λοιπὸν μισεῖται πανταχοῦ ὁ ἀχάριστος· δικαίως ἐτιμωρεῖτο παρὰ τοῖς Πέρσαις κατὰ νόμον· δικαίως καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι ἐστοχάζοντο τὴν λέξιν Ingratus (ἀχάριστος) ὡς τὴν πλέον μεγάλην ὕβριν. Καὶ καθ' ἑαυτὴν λοιπὸν, καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐναντίων, δεικνύεται ἡ εὐγνωμοσύνη πόσον ἀξιαγάπητος ἀρετὴ εἶναι καὶ εἰς Θεὸν καὶ εἰς ἀνθρώπους.

Ὁ ΙΔ'. Λουδοβίκος ἔστειλε προσταγὴν εἰς τὸν ναύαρχον Κένσην νὰ καύσῃ τὸ Ἀλγέριον, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὰς ἀπιστίας καὶ ὕβρεις τῶν βαρβάρων. Οἱ Ἀλγερίνοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπομακρύνωσι τὸν Γαλλικὸν στόλον, ἐξ οὗ πῦρ καὶ θάνατος ἐξερκοντίζετο κατ' αὐτῶν, ἐπενόησαν νὰ βάλλωσιν εἰς τὰ στόματα τῶν κανονίων τῆς πόλεως αἰχμαλώτους Γάλλους, ὧν τὰ μέλη φερόμενα μὲ ὀρμὴν, ἐπιπτον εἰς τὸν στόλον. Εἷς δὲ ἐκ τούτων τῶν Ἀλγερίνων, ναύκληρος, ὅς τις ἐν ταῖς πειρατείαις αὐτοῦ πιασθεὶς ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἀπελάμβανε πᾶσαν φιλόανθρωπον περί-θαλψιν καθ' ὅλον τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ, ἐγνώρισε μεταξὺ τῶν Γάλλων τῶν καταδικασμένων εἰς τὸν φρικτὸν θάνατον τοῦ κανονίου, ἀξιοματικὸν τινα, Κοιζέλον ὀνομαζόμενον, πρὶν οὗ εἶχε λάβει τὰς πλέον μεγάλας περιποιήσεις. Παρακαλεῖ λοιπὸν, δέσεται, προσπίπτει ἐξαιτούμενος τὴν σωτηρίαν τοῦ εὐεργέτου, καὶ τέλος πάντων, βλέπων τὰς δεήσεις αὐτοῦ ἀπράκτους, καὶ ὅτι ἡτοιμάζοντο ἤδη νὰ βάλωσι πῦρ εἰς τὸ κανόνιον, ὅπου ὁ Γάλλος ἦτο δεμένος, πίπτει εὐθὺς ἐπ' αὐτὸν, ἐναγκαλίζεται αὐτὸν δυνατὰ καὶ λέγει πρὸς τὸν πυροβολιστὴν, Σύρε' ἐπειδὴ δὲν δύναμαι νὰ σώσω τὸν εὐεργέτην μου, ὡς λάβω τοῦλάχιστον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συναποθάνω. Ὁ βάρβαρος ἡγεμὼν τῶν Ἀλγερίνων ἐξεπλάγη εἰς τοιοῦτον θέαμα, καὶ δακρύσας ὁ πρὸ ὀλίγου ἀδυσώπητος, ἐχάρισε τὸν εὐεργέτην εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην.

Ἐλευθεριότης.

Ἐλευθεριότης λέγεται ἡ πρὸς τοὺς ἄλλους μετάδοσις ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ἄνευ φειδωλίας. Καθὼς ὅμως ἐν τῇ ἀγαθοποιίᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐλευθεριότητι εἶναι χρεια μεγάλη προσοχῆς καὶ παρατηρήσεως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποκειμένων, νὰ μὴ ἦναι ἀνάξια. Ὁ Κύριος ἐστοχάζετο τὴν ἐλευθεριότητα ὡς μίαν τῶντι βασιλικὴν ἀρετὴν. Ἐν τοῖς θησχυροῖς καὶ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ δὲν εὗρισκεν ἄλλο μεγαλήτε-